

ÎNCHEIERE

11 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Maria Ghervas, Nina Vascan

examinând chestiunea admisibilității recursului declarat de Veronica Rîmiș împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2017,

adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația „Drepturi de Autor și Conexe” din Republica Moldova împotriva Veronicăi Rîmiș, succesorul în drepturile procedurale ale întreprinderii individuale „Sana-Rîmiș” cu privire la încasarea remunerației de autor, penalității pentru întârzierea prezentării dării de seamă, obligarea prezentării dărilor de seamă,

și acțiunea reconvențională intentată la cererea depusă de Veronica Rîmiș, succesor în drepturile procedurale ale întreprinderii individuale „Sana-Rîmiș”, și Grigorii Rîmiș împotriva Asociației „Drepturi de Autor și Conexe” din Republica Moldova, intervenient accesoriu Asociația Națională „Copyright” și Andrei Conencov cu privire la constatarea nulității absolute a acordului general nr. 1069 din 04 ianuarie 2005, încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă:

La 25 ianuarie 2008, Asociația „Drepturi de Autor și Conexe” din Republica Moldova (denumirea prescurtată AsDAC) a depus în Curtea de Apel Chișinău cerere de chemare în judecată împotriva întreprinderii individuale „Sana-Rîmiș” (denumirea prescurtată ÎI „Sana-Rîmiș”) cu privire la încasarea remunerației de autor, penalității pentru întârzierea prezentării dării de seamă și obligarea prezentării dărilor de seamă.

În motivarea acțiunii a invocat că, ÎI „Sana-Rîmiș” în calitate de utilizator de creații protejabile prin interpretare publică a obținut de la AsDAC Licența de tip IP nr. 1069 din 04 ianuarie 2005.

Astfel, în virtutea prevederilor legislației privind dreptul de autor/conexe și a clauzelor Licenței, ÎI „Sana-Rîmiș” s-a obligat, de sine stătător, o dată în trimestru, până în data de 15 a lunii care urmează după trimestrul raportat, să achite remunerația de autor în cuantum de 5% din suma încasată și să prezinte darea de seamă privind creațiile valorificate.

Reclamanta relevă că ÎI „Sana-Rîmiș” nu-și execută obligațiile nominalizate și începând cu trimestrul II al anului 2007 îi datorează remunerația de autor pentru perioada trimestrelor II-IV ale anului 2007 în mărime de 5%; penalitate de întârziere în mărime de 204% din remunerația datorată pentru trimestrul III al anului 2007 și

20% din remunerația datorată pentru trimestrul IV al anului 2007; penalitate în mărime de 18 lei pentru fiecare zi de întârziere a prezentării dării de seamă privind creațiile, ce constituie în total suma de 2 016 de lei.

AsDAC solicită obligarea ÎI „Sana-Rîmiș” să achite în beneficiul titularilor drepturilor de autor 5% din suma încasată pentru perioada trimestrelor II-IV ale anului 2007, penalității de întârziere în mărime de 204% din remunerația datorată pentru trimestrul III al anului 2007 și 20% din remunerația datorată pentru trimestrul IV al anului 2007; a sumei de 2 016 de lei cu titlu de penalitate pentru neprezentarea dării de seamă privind creațiile valorificate; obligarea ÎI „Sana-Rîmiș” să prezinte dările de seamă privind creațiile valorificate pentru perioada trimestrelor II-IV ale anului 2007; încasarea din contul ÎI „Sana-Rîmiș” în beneficiul AsDAC a dobânzii de întârziere în mărime de 20 la sută anual din remunerația de autor; și compensarea cheltuielilor de judecată (vol. I, f.d. 3-4).

Întreprinderea Individuală „Sana-Rîmiș” a înaintat acțiune reconvențională împotriva Asociației „Drepturi de Autor și Conexe” din Republica Moldova, intervenient accesoriu Asociația Națională „Copyright” cu privire la încasarea datoriei în sumă de 1 200 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată (vol. I, f.d.50-51).

În motivarea acțiunii reconvenționale indică faptul că, la 15 ianuarie 2007, a fost efectuată ultima plată conform Acordului general nr. 1069 din 04 ianuarie 2005 pentru trimestrul IV al anului 2006 în mărime de 1 200 de lei. Ulterior, însă, în baza facturii AsDAC, a achitat din greșeală 1 200 de lei pentru trimestrul IV al anului 2006. Respectiv, opinează că a achitat remunerație de autor dublă pentru perioada trimestrul IV al anului 2006.

ÎI „Sana-Rîmiș” susține că cererea sa privind restituirea remunerației de autor achitată dublu a fost respinsă, AsDAC motivându-și soluția prin faptul că, Acordul general nr. 1069 din 04 ianuarie 2005 a fost prelungit pe un an, iar această sumă a constituit plata pentru trimestrul I al anului 2007.

Curtea de Apel Chișinău, prin încheierea din 25 februarie 2008 (vol. I, f.d. 62-63), a atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Asociația Națională „Copyright”.

Prin cererea de concretizare a pretențiilor din acțiune, depusă la 26 august 2008, AsDAC a solicitat încasarea din contul ÎI „Sana-Rîmiș” în beneficiul AsDAC a diferenței remunerației de autor pentru perioada ianuarie 2005 – iulie 2008 în mărime de 10 800 de lei; a sumei de 2 016 de lei cu titlu de penalitate pentru neprezentarea dării de seamă privind creațiile valorificate; a dobânzii de întârziere în mărime de 20 la sută anual din remunerația de autor; și obligarea ÎI „Sana-Rîmiș” să prezinte dările de seamă cu privire la creațiile valorificate pentru trimestrele II al anului 2007 – II al anului 2008 (vol. I, f.d. 80).

Prin cererea de concretizare a pretențiilor din acțiune, depusă la 09 octombrie 2008, AsDAC a solicitat încasarea din contul ÎI „Sana-Rîmiș” a sumei de 63 556,95 de lei ca restanță la plata remunerației de autor neachitate pentru anii 2005-2007; a sumei de 2 016 de lei cu titlu de penalitate pentru neprezentarea dării de seamă privind creațiile valorificate; și obligarea ÎI „Sana-Rîmiș” să prezinte dările de seamă cu privire la creațiile valorificate pentru trimestrele II al anului 2007 – II al anului 2008 (vol. I, f.d. 108).

Curtea de Apel Chișinău, prin hotărârea din 25 noiembrie 2008 (vol. I, f.d. 343, 344-346), a respins acțiunea inițială intentată la cererea de chemare în judecată depusă de AsDAC.

A admis acțiunea reconvențională și a încasat din contul AsDAC în beneficiul ÎI „Sana-Rîmiș” suma de 1 200 de lei cu titlu de restituire a prejudiciului cauzat și suma de 3 600 de lei cu titlu de compensare a cheltuielilor de asistență juridică.

Curtea Supremă de Justiție, prin decizia din 15 aprilie 2009 (vol. I, f.d.365-369), a admis recursul declarat de AsDAC.

A casat hotărârea Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2008 în partea în care a fost respinsă acțiunea inițială, și în această parte a emis o hotărâre nouă, prin care:

A admis parțial acțiunea inițială intentată la cererea de chemare în judecată depusă de AsDAC și a încasat din contul ÎI „Sana-Rîmiș” în beneficiul AsDAC suma de 36 556,95 de lei cu titlu de remunerație de autor în baza Acordului general (licență) de tip IP nr. 1069 din 04 ianuarie 2005, pentru perioada anilor 2005-2007.

În rest, a respins pretențiile și a menținut hotărârea Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2008.

La 24 iunie 2009, ÎI „Sana-Rîmiș” a depus cerere de revizuire împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 15 aprilie 2009, prin care a solicitat admiterea revizuirii și retractarea acestei decizii (vol. I, f.d. 371-372, 393-394).

Curtea Supremă de Justiție, prin decizia din 31 martie 2010 (vol. I, f.d. 432, 433-436), a admis cererea de revizuire depusă de ÎI „Sana-Rîmiș” și a casat decizia Curții Supreme de Justiție din 15 aprilie 2009, cu restituirea cauzei spre rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, de un alt complet de judecată.

Curtea de Apel Chișinău, prin încheierea din 20 noiembrie 2012 (vol. II, f.d.116-118), a încetat procesul pe motiv că, prin decizia Camerei Înregistrării de Stat din 23 mai 2011, ÎI „Sana-Rîmiș” a fost radiată din Registrul de Stat al întreprinzătorilor individuali.

Curtea Supremă de Justiție, prin decizia din 10 aprilie 2013 (vol. II, f.d. 155-159), a admis recursul declarat de AsDAC și a casat încheierea Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2012, cu restituirea cauzei spre rejudecare în fond la Judecătoria Botanica, mun. Chișinău.

Judecătoria Botanica, mun. Chișinău, prin încheierea din 04 decembrie 2013 (vol. II, f.d. 179 recto-verso), a substituit ÎI „Sana-Rîmiș” cu succesorul său în drepturi procedurale – Veronica Rîmiș.

La 14 aprilie 2015, Veronica Rîmiș a intentat acțiune reconvențională împotriva Asociației „Drepturi de Autor și Conexe” din Republica Moldova, intervenient accesoriu Asociația Națională „Copyright” cu privire la constatarea nulității absolute, încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată (vol. III, f.d. 105-108).

În motivarea acțiunii reconvenționale, invocă faptul că, la începutul anului 2005, AsDAC a semnat cu Andrei Conencov Acordul general nr. 1069 din 04 ianuarie 2005 privind transmiterea drepturilor colective pentru valorificarea creațiilor din repertoriul membrilor AsDAC prin interpretarea publică în una din încăperile cafenelei „Arlechin”.

Relevă că, acest Acord conținea în sine condiții care contraveneau normelor imperative, respectiv nu putea fi executat și produce efecte juridice. Conform prevederilor acestui acord, terța persoana fizică și anume, întreprinzătorul individual

Veronica Rîmiș, care era înregistrată ca ÎI „Sana-Rîmiș”, a fost obligată să achite AsDAC remunerația de autor în mărime de 5% din încasări, numai în cazul intrării cu plată.

Susține că executarea acestui Acord era imposibilă din motiv că în perioada anilor 2005-2006 intrarea în cafeneaua „Arlechin” era gratuită, iar în Acord nu era stipulată sursa veniturilor.

Ulterior, Andrei Conencov a semnat cu AsDAC un Acord nou, cu același număr – 1069 și datat cu aceeași zi, dar care prevedea o clauză nouă de achitare a remunerației de autor în mărime fixă de 1 200 de lei trimestrial.

Astfel, pentru toată perioada acțiunii acordului, AsDAC a eliberat lui Andrei Conencov pentru achitare opt facturi (chitanțe) cu stabilirea onorariului de autor în sumă fixă de 1 200 de lei pentru trimestrul corespunzător, cu ulterioara eliberare de persoana fizică Andrei Conencov a bonurilor fiscale din aparat de casă și control.

ÎI „Sana-Rîmiș” precizează că, în conformitate cu prevederile Acordului, perioada de valabilitate al acestuia era 04 ianuarie 2005 – 31 decembrie 2005. Iar, conform pct. 7, prin acordul tacit al părților, acesta a fost prelungit doar pe un an, și anume până la 31 decembrie 2006. Prin urmare, valabilitatea acestuia a expirat la 31 decembrie 2006, fără a fi prelungit pentru perioade ulterioare.

Succesiv, susține că, la 28 ianuarie 2007, ÎI „Sana-Rîmiș” a primit de la Asociația Națională de Autor și Conexe licența pentru valorificarea creațiilor din repertoriul Asociației Naționale „Copyright”, prin interpretarea publică în una din încăperile cafenelei „Arlechin”, în sumă fixă de 180 de lei trimestrial.

În această ordine de idei, consideră că toate acțiunile AsDAC sunt ilegale și lipsite de temeiuri juridice.

Veronica Rîmiș solicită constatarea nulității absolute a Acordului general nr.1069 din 04 ianuarie 2005; restituirea din contul AsDAC în beneficiul său, ca succesori în drepturile procedurale a ÎI „Sana-Rîmiș” a sumei de 1 236 de lei; și compensarea din contul AsDAC a cheltuielilor de judecată.

Judecătoria Botanică, mun. Chișinău, prin încheierea protocolară din 04 februarie 2016 (vol. III, f.d. 179 recto-verso) l-a atras în proces în calitate de intervenient accesoriu pe Andrei Conencov.

Judecătoria Botanică, mun. Chișinău, prin încheierea protocolară din 22 martie 2016 (vol. III, f.d. 213 recto-verso), a admis cererea lui Grigorii Rîmiș cu privire la intervenirea în proces în calitate de coreclamant în acțiunea reconvențională intentată la cererea depusă de Veronica Rîmiș.

Judecătoria Botanică, mun. Chișinău, prin hotărârea din 26 aprilie 2016 (vol. III, f.d. 216, 218-227), a admis parțial acțiunea înaintată de Asociația „Drepturi de Autor și Conexe” din Republica Moldova.

A încasat de la Veronica Rîmiș, succesori în drepturi procedurale ale ÎI „Sana-Rîmiș” în beneficiul Asociației „Drepturi de Autor și Conexe” din Republica Moldova suma de 63 556,95 de lei cu titlu de remunerație de autor pentru anii 2005 – 2007, suma de 2 016 lei cu titlu de penalitate pentru întârzierea prezentării dării de seamă.

În rest, a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea Asociației „Drepturi de Autor și Conexe” din Republica Moldova.

A respins integral acțiunea reconvențională intentată la cererea depusă de Veronica Rîmiș și Grigorii Rîmiș împotriva Asociației „Drepturi de Autor și Conexe”

din Republica Moldova, intervenient accesoriu Asociația Națională „Copyright” și Andrei Conencov cu privire la constatarea nulității absolute a acordului general nr. 1069 din 04 ianuarie 2005, încasarea datoriei în sumă de 1 200 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 26 septembrie 2017 (vol. IV, f.d. 75, 76-86), a respins apelurile declarate de Veronica Rîmiș și Grigorii Rîmiș și a menținut hotărârea Judecătorei Botanica, mun. Chișinău, din 26 aprilie 2016.

În consolidarea soluției adoptate, prima instanță și instanța de apel au invocat dispozițiile art. 8, art. 9, art. 221, art. 512, art. 514, art. 572, art. 642-643, art. 666, art.667 alin. (2), art. 668 din Codul civil; art. 10 alin. (5) din Legea nr.293-XIII din 23 noiembrie 1994 privind dreptul de autor și drepturile conexe; art.70 alin. (1) din Codul de procedură civilă; art. 14 alin. (2) din Legea cu privire la antreprenoriat și întreprinderi.

Referitor la circumstanțele speței, prima instanță și instanța de apel au reținut că prin decizia Agenției de Stat pentru Drepturile de Autor nr. 1-05/386 din 27 iulie 2004, AsDAC, membră a Confederației Internaționale a Societăților de Autori și Compozitori, a fost instituită ca unica organizație de administrare pe principii colective a drepturilor patrimoniale de autor și conexe care va elibera beneficiarilor licențe pe teritoriul Republicii Moldova, pentru valorificarea operelor și fonogramelor.

Astfel, la 04 ianuarie 2005, între AsDAC și ÎI „Sana-Rîmiș” a fost încheiat Acordul general (licență) de tip IP nr. 1069, conform căruia ultima s-a obligat să plătească remunerație de autor în mărime de 5% din suma încasată, pentru operele și drepturile conexe valorificate exclusiv prin intermediul AsDAC în cazul intrării cu plată. Totodată, Acordul a fost încheiat pe termen de la 01 ianuarie 2005 până la 31 decembrie 2005, ulterior fiind prelungit până la 31 decembrie 2006 și respectiv până la 31 decembrie 2007, prin achitarea de către ÎI „Sana-Rîmiș” a sumei de 36 lei pentru prelungirea Licenței.

La fel, instanțele de fond au conchis că Asociația Națională „Copyright” este în drept de a încheia contracte de licență și de a colecta remunerația pentru valorificarea operelor autorilor membri ai companiilor BMG Entertainment, Sony Music și Universal Music, care nu sunt incluse în repertoriul AsDAC. Or, Asociația Națională „Copyright” deține contracte de reprezentare ale acestor companii pe teritoriul Republicii Moldova, fapt ce nu reprezintă un caz de gestiune colectivă, cum este de altfel AsDAC. Astfel, prin contractul încheiat cu Asociația Națională „Copyright”, ÎI „Sana-Rîmiș” a fost autorizată să valorifice doar operele autorilor din repertoriul Asociației Naționale „Copyright”, fără a dobândi și dreptul de a valorifica operele din repertoriul AsDAC.

Așadar, în cadrul cercetării informației de la Inspectoratul Fiscal sect. Centru, mun. Chișinău, s-a constatat că în baza Acordului general (licență) de tip IP /1069 din 04 ianuarie 2005, în activitatea sa din perioada anilor 2005 – 2007 ÎI „Sana-Rîmiș” a valorificat opere din repertoriul AsDAC și urmează să achite remunerației de autor în beneficiul acesteia în mărime 63 556,95 de lei, precum și penalitate pentru întârzierea prezentării dării de seamă în sumă de 2 016 lei.

Succesiv, prima instanță și instanța de apel au remarcat că beneficiarul ÎI „Sana-Rîmiș” a fost radiată din Registrul de stat al întreprinzătorilor individuali și a fost subrogată în drepturile procedurale de către fondatorul Veronica Rîmiș. Prin urmare,

aceasta nu poate fi obligată să prezente dările de seamă, pe motiv că nu face obiectul urmăririi.

Cu referire la acțiunea reconvențională, și în special revendicarea privind constatarea nulității absolute a Acordului general (licență) de tip IP /1069 din 04 ianuarie 2005, prima instanță și instanța de apel au reiterat că, AsDAC este unica organizație de gestiune colectivă avizată de AGEPI să elibereze utilizatorilor licențe pe teritoriul Republicii Moldova pentru valorificarea operelor și fonogramelor. Astfel, Acordul nominalizat a fost încheiat cu scopul de a produce efectele juridice stabilite de Legea nr. 293-XIII din 23 noiembrie 1994 privind drepturile de autor și conexe. Mai mult decât atât, în baza acestui Acord, ÎI „Sana-Rîmiș” a valorificat zilnic în localul „Arlechin”, prin interpretare și demonstrare publică, opere protejate de lege.

La 02 ianuarie 2018, Veronica Rîmiș a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2017, prin care solicită admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri în sensul respingerii acțiunii inițiale și admiterii acțiunii reconvenționale; ori admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță, deoarece hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

În motivarea recursului invocă aprecierea greșită și arbitrară a suportului probator, neaplicarea unei legi care trebuia să fie aplicată și judecarea cauzei cu încălcarea competenței jurisdicționale.

În acest sens, recurenta menționează că prima instanță și instanța de apel au lăsat fără examinare cerința privind constatarea nulității absolute a Acordului general (licență) de tip IP /1069 din 04 ianuarie 2005, pe motiv că este fictiv, ca fiind încheiat fără intenția de a produce efecte juridice, considerându-l nul.

La fel, susține că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, or, a lăsat fără examinare argumentul cu privire la faptul „care dintre cele două versiuni ale aceleiași licențe trebuia fi sancționată cu nulitate absolută”.

Întru susținerea argumentului de apreciere arbitrară a suportului probator, recurenta subliniază că, la judecarea cauzei nu s-a ținut cont de faptul că, la 30 noiembrie 2006, ÎI „Sana-Rîmiș” și-a manifestat refuzul de a prelungi relațiile contractuale cu AsDAC pentru anul 2007.

Deopotrivă, relevă că, în speță, eronat s-a ajuns la concluzia că în perioada anilor 2005-2007 intrarea în cafeneaua „Arlechin” era contra plată. Or, „bonul de plată pentru programul distractiv” prezentat de AsDAC în confirmarea acestui fapt este datat cu anul 2007, perioadă în care părțile nu erau în relații contractuale. Ba mai mult decât atât, acest înscris nu poate avea forță probantă deoarece nu este document fiscal, care ar confirma încasarea banilor pentru a intra în cafenea, cu atât mai mult, în perioada anilor 2005-2006.

Recurenta opinează că instanțele inferioare urmau să aplice dispozițiile art. 268 lit. a) din Codul civil și să respingă acțiunea ca tardivă în partea încasării penalităților.

Cu referire la temeiul de încălcare a competenței teritoriale, precizează că disensiunea dedusă judecării urma a fi soluționată de către Judecătoria Centru, mun.Chișinău, dar nu de Judecătoria Botanica, mun. Chișinău. Or, atât domiciliul său

cât și sediul fostei ÎI „Sana-Rîmiș” sunt în or. Codru, mun. Chișinău, care este în circumscripția sectorului Centru.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Ab initio, instanța de recurs consideră calea de atac ca fiind demarată în interiorul termenului legal, deoarece din materialele cauzei nu poate fi stabilit momentul comunicării deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2017, însă, aceasta a fost expediată participanților la proces prin scrisoarea de comunicare a actului de procedură cu numărul de ieșire 15433 din 02 noiembrie 2017 (vol. IV, f.d.87), iar cererea de recurs a fost depusă la 02 ianuarie 2018, fapt confirmat prin amprenta sigiliului aplicată pe prima filă a cererii de recurs (vol. IV, f.d. 93).

Completul de admisibilitate apreciază **ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate** alegațiile recurente precum că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, pe motiv că a lăsat fără examinare cerința privind constatarea nulității absolute a Acordului general (licență) de tip IP /1069 din 04 ianuarie 2005, ca fiind fictiv și încheiat fără intenția de a produce efecte juridice și prin urmare este nul.

Or, studiind decizia recurată se constată cert că la filele 9 și 10 ale acesteia (vol.IV, f.d. 84-85), instanța de apel analizează argumentele conținute atât în cererile de apel depuse de Veronica Rîmiș și Grigorii Rîmiș, cât și în acțiunea reconvențională referitor la constatarea nulității absolute a Acordului general (licență) de tip IP /1069 din 04 ianuarie 2005.

La fel, nu poate fi acceptat nici argumentul recurente cu privire la aprecierea arbitrară a suportului probator, deoarece în sensul art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Astfel, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel, deoarece forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor.

Însă, în condițiile speței, memoriul cererii de recurs nu evocă prin ce se manifestă încălcarea flagrantă, de către instanța de apel, a regulilor de apreciere a suportului probator.

Succesiv, nu pot fi acceptate nici alegațiile cu privire la intervenirea termenului de prescripție în partea revendicării cu privire la încasarea penalităților. Or, conform art. 271 din Codul civil, acțiunea privind apărarea dreptului încălcat se respinge în temeiul expirării termenului de prescripție extintivă numai la cererea persoanei în a cărei favoare a curs prescripția, depusă până la încheierea dezbaterilor în fond. În apel sau în recurs, prescripția poate fi opusă de îndreptățit numai în cazul în care instanța se pronunță asupra fondului.

Completul de admisibilitate învederează că la judecarea cauzei în fond (în prima instanță și în apel) recurenta Veronica Rîmiș nu a invocat în temeiul art. 271 din Codul civil scurgerea termenului special de prescripție extintivă și nu a solicitat instanței respingerea acțiunii inițiale pe motiv de tardivitate.

În corolar, nu pot fi acceptate nici alegațiile recurente cu referire la încălcarea competenței teritoriale și precum că litigiul din speță urma a fi judecat de către Judecătoria Centru, mun. Chișinău, danu nu de Judecătoria Botanica, mun. Chișinău.

Completul de admisibilitate atestă că prin Legea nr. 76 din 21 aprilie 2016 „Cu privire la reorganizarea instanțelor judecătorești”, judecătoriile Centru, Buiucani, Râșcani, Botanica și Ciocana din municipiul Chișinău au fuzionat prin contopire, formând Judecătoria Chișinău.

Prin urmare, în condițiile speței, amplasarea domiciliului/sediului recurente, ca succesori în drepturile procedurale ale ÎI „Sana-Rîmiș” în circumscripția teritorială a unui sau altui sediu din cadrul aceleiași instanțe nu constituie prin prisma Legii nr. 76 din 21 aprilie 2016 încălcarea a competenței teritoriale. Or, este imposibilă încălcarea competenței teritoriale de către sediile aceleiași judecătării.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece **recurenta** nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel. Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al **recursului**, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului **recurente** cu soluția dată de instanțele inferioare, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (*Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67*). La acest capitol instanța de recurs reține că **recursul declarat de Veronica Rîmiș** nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că **recurenta** a depus prezenta cerere de recurs după **ce a** avut posibilitatea de a fi auzită de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „*Levages Prestations Services*” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că **recurente** i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzită combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, **rezultă că** participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (*Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67*).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și a interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în **cererea de recurs** nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art.432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, Completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a

considera recursul declarat de Veronica Rîmiș împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2017, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, –

d i s p u n e :

A considera inadmisibil recursul declarat de Veronica Rîmiș împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2017, adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația „Drepturi de Autor și Conexe” din Republica Moldova împotriva Veronicăi Rîmiș, succesorul în drepturile procedurale ale întreprinderii individuale „Sana-Rîmiș” cu privire la încasarea remunerației de autor, penalității pentru întârzierea prezentării dării de seamă, obligarea prezentării dărilor de seamă, și acțiunea reconvențională intentată la cererea depusă de Veronica Rîmiș, succesor în drepturile procedurale ale întreprinderii individuale „Sana-Rîmiș”, și Grigorii Rîmiș împotriva Asociației „Drepturi de Autor și Conexe” din Republica Moldova, intervenient accesoriu Asociația Națională „Copyright” și Andrei Conencov cu privire la constatarea nulității absolute a acordului general nr.1069 din 04 ianuarie 2005, încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Maria Ghervas

Nina Vascan